

[Ivar Hansen.]

gerne sige til finansministeren – at vi når frem til, at der kommer til at gælde mere ensartede vilkår for folk, der går ind i kommunalpolitisk arbejde.

Jeg vil også godt sige til fremskridtspartiet: er det nu rigtigt, at man starter med at forringe vilkårene for en gruppe, som man gør her? Jeg er ikke sikker på, at det er det rigtige udgangspunkt. Jeg tror, at udgangspunktet må være, at vi siger, at vi godt vil stile imod, at der kommer til at gælde mere ensartede vilkår i forholdet mellem gruppen af offentligt ansatte og gruppen af privat ansatte. Jeg sporer i denne tid en tendens til, at kommunalbestyrelsesmedlemmer landet over meddeler deres respektive partier, at de ikke længere ser sig i stand til at deltage. Jeg tror, det hænger sammen med, at der knap nok gælder helt ligelige vilkår. Så vi imødeser, hr. finansminister, at de drøftelser, der her finder sted, giver et positivt resultat.

Som hovedregel kan jeg sige, at forslaget, som det foreligger her, for de fleste elementers vedkommende forekommer mig at være malplaceret i situationen.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg tror, forslagsstillerne vil erkende, at en vedtagelse eller ikke-vedtagelse af dette forslag ikke ændrer noget som helst i lønniveauet her i landet. Det er jo ikke ad den vej, man skal placere lønniveauet. Det sker på en helt anden måde, igennem en indkomstpøolitik eller hvilken betegnelse man end vil give det. Der har man mulighed for at holde lønningerne nede, men dette fører ikke til noget som helst i retning af at etablere et lønniveau på den måde, man kunne ønske sig det.

Når man fastsætter lønnen for ministre og folketingsmedlemmer, så må man gøre det ud fra det ansvar, de har, ud fra de opgaver, de har, og ved en sammenligning med, hvordan gageniveauet i øvrigt er her i samfundet. Hvis man lægger det til grund – og det mener jeg, man må gøre – så mener jeg, at forslaget er forkert. Man kan ikke sige, at en minister, sammenlignet med gageforholdene i erhvervslivet og i det offentlige, har en løn, der overstiger de menneskers, han skal tale med i en række sager, og er for høj, når man ser på det ansvar, en minister har i forhold til ansvaret andre steder. Jeg mener også, at man må kunne sige om folketingsmedlemmernes afløn-

ning, at den er i et passende niveau i forhold til, hvad der udbetales af gager for forskellige former for arbejde her i landet. Derfor kan vi altså ikke gå ind for de forslag, der stilles her.

Vedrørende de særlige problemer med hensyn til tjenestemænd, der er folkevalgte, har vi også i det konservative folkeparti tanker om nogle andre regler end dem, der gælder i øjeblikket. Disse tanker har vi fremført under de forhandlinger, der er påbegyndt og som fortsætter.

Vi synes, man kunne finde en bedre orden. Vi synes, at der må gælde to ting i denne forbindelse. For det første at tjenestemænd, der er folketingsmedlemmer, har et arbejde at udføre her, så de aldrig kan være i stand til fuldt ud at udføre det arbejde, de er ansat til i de stillinger, de havde inden deres medlemskab. På den anden side må en tjenestemand, en offentligt ansat, der er medlem af folketinget, hvis han eller hun varetager arbejdsopgaver de steder, hvor han er ansat, selvfølgelig også have noget for det. Det kunne, synes jeg, føre til mere klare regler end dem, vi har i øjeblikket.

Jeg mener også, at praktiseringen af de nuværende bestemmelser kunne være bedre, og jeg håber, at finansministeren vil hjælpe til, sådan at man får noget mere ensartede afgørelser i de forskellige styrelser af, hvad man fra styrelsens side finder rimeligt med hensyn til den brøkdæl, man fastsætter den løn efter, som skal udbetales til de offentligt ansatte, der også er folketingsmedlemmer. Det er uheldigt, hvis man kan få indtryk af, at der er forskellige afgørelser eller indstillinger, alt efter hvilke styrelser det drejer sig om. Det håber jeg, at finansministeren under de kommende forhandlinger vil hjælpe os med at få i orden.

Melchior (CD):

Oplivet af atter at se formanden i sit sæde kaster jeg mig ud i et ordførerskab, som jeg har fået betroet for ganske kort tid siden, da vor ordfører i sagen er nødt til at være med til at afgive nogle betænkninger i et udvalg.

Det foreliggende forslag, som jeg også kan genkende, både fra da jeg var her før, og mens jeg ikke har været her, os er efter min mening af dårlig samvittighed og af misundelse. Jeg må derfor opfordre alle partier, der ikke lider af disse egenskaber, til at stemme, om jeg så må sige, energisk imod.